

foto Marieke Henry

'Ik ben geboeid door 'levens': de oorsprong, de ontwikkeling, de verlangens, dromen en waarheden'

Dat ze de draad toch weer oppakte, kwam door de groeiende fascinatie voor glas. Naast nesten op poten had ze hangende nesten gemaakt, waaraan ze glaskristallen monteerde. 'Die kristallen, zoals je ze kent van kroonluchters, kocht ik in en had ik ook gekregen. Ik wilde liever zelf de glasvormen gaan bepalen.' Het was het begin van een zoektocht van de mogelijkheden van het materiaal. Ze volgde cursussen en begon zelfs aan een vijf jaar durende hbo-opleiding glasgieten en -blazen in Mechelen aan het Instituut voor Kunst en Ambacht.

Meegroeien

Momenteel zit ze in het eindexamenjaar en heeft ze geleerd met de beperkingen van het materiaal om te gaan. De glasobjecten die ze maakt weerspiegelen haar persoonlijkheid en groeien mee met haar eigen leven en kunstenaarschap. Soms rustig voortschrijdend, soms met een sprong of omslag. Wanneer ze zich een paar jaar lang in een thema heeft verdiept en het in objecten heeft proberen te vangen, vloeit een thema vanzelf af en komt er een volgend thema dat dicht bij haar eigen leven of andere levens ligt. Neem haar glazen kruisen. Waarom ze daaraan begon, wist ze niet zo goed. Totdat in dat jaar haar vader overleed en kort daarvoor zijn vrouw. Kennelijk voorvoelde ze dat deze gebeurtenissen eraan zaten te komen.

Verlichting

In haar eindwerk voor de opleiding in Mechelen, komen herinneringen aan haar vader, haar jeugd naar boven. Ze vindt het niet zo vreemd. Met het ouder worden, ga je meer terugblikken. Het afstudeerwerk wordt een glazen aureool wat 'verlichting' symboliseert. 'Mijn ouders hadden in Zwartsluis een winkel met muziek, wasmachines maar ook kroonluchters en andere verlichting. Die ging vaak pas aan als een klant belangstelling toonde.' Haar vader was (ook) elektricien, had een werkplaats vol materialen en gereedschap. Ze is ermee opgegroeid. Het verklaart haar handigheid, haar voorliefde om met de handen te willen werken.

Terwijl ze vertelt, spelen haar handen met vormen die op de werktafel liggen. Ze pakt af en toe wat op en laat het zien, waaronder een grillige bloemvorm, die ze nog op de aureool van verlichting zal monteren. Bloemen houden haar de laatste tijd sterk bezig. 'Dat komt misschien omdat ik langzamerhand in een andere levensfase belandt, in de overgang kom. Ik ben in de bloei van mijn leven, de tijd van mijn leven. Dit is de laag die ik weer aan mijn kunst kan toevoegen.'

www.ansbakker.nl